

22207,

1^а пр.м.

129

НА СМЕРТЬ

ВОЛОДИМИРА БАРВѢНСКОГО

дня 22. лютого (3. сѣчня) 1883.

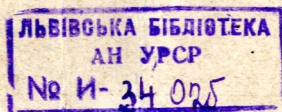
Indivik. Ende

Искана Фила

И зновъ одного намъ борця не стало,
Одного ратника за рѣдний людъ,
Велике серце битись перестало,
Рука трудяща опустила трудъ.
А рукъ такихъ такъ мало въ насъ, охъ мало!
А кожду жде такъ много, много путь!
Житье, житье, найкрасшій дарє неба,
Якъ тяжко намъ съ тобовъ боротись треба!

И Онъ боровсь; зарана въ Нѣмъ дозрѣла
Велика мысль, сердечная любовь:
Весь духъ Ёго она одна посѣла,
Всю жизнь Ёго сповнила вна собовъ.
Увесь Онъ все бувъ — часть святого дѣла,
Отдавъ ему истотою цѣловъ
И вмеръ, якъ живъ — слуга любви святои,
Житье свое давъ въ жертву працѣ своѣй.

Ф. I
11-126с
2881

Въ слабому тѣлѣ духъ бувъ зъ стали кутый,
Духъ, що стежками простыми ходивъ,
Що мѡгъ зломатись, но не мѡгъ зогнутись,
И якъ блудивъ, то лишъ зъ любви блудивъ;
Дорогосказъ нашъ на розстайнѡй пути,
Що пильно хѡдъ нашъ правивъ и слѣдивъ,
Огненнымъ словомъ кликавъ насъ до труда
Для поступу, для волѣ й щастя люду.

Его не стало! Вчора ще мѣжъ нами
Стоявъ Онъ крѣпко, съ знаменемъ въ рукахъ,
Провадивъ насъ сердечными словами,
Прогонювавъ и сумнѣвы и страхъ...
А нинѣ Онъ лишивъ насъ сиротами
На дальшій бѡй, въ жалоу и слезахъ,
Въ важку для насъ, грѣзну, бурливу пору
Упавъ въ борѡбъ, но не пустивъ прапору.

М 34.02

Ф $\frac{I}{H-126}$

Прощай, прощай, нашъ батьку, друже, брате,
Товаришу по дѣлу и любовѣ!
У цвѣтѣ лѣтъ, мовъ дерево подтяти
Ты впавъ въ тяжкѣй, нерѣвноѣй боротьбѣ.
Но дѣло, що Тобою розпочате,
Не вмере съ Тобовъ — клинемося Тобѣ!
Примѣръ Твоѣй и слова Твоѣ грѣмкі
Намъ додадуть и силы и надѣѣ.

Иванъ Франко.

ЛВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
№ И-

и. 34.025

Ф $\frac{\bar{\Gamma}}{\text{H}-126}$

